

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117211977
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2117211977.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudcov: Mgr. Jozef Mačej a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: 1) M. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. A. XX, 2) A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. A. XX, maloleté deti zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Komárno, so sídlom Nám. M.R. Štefánika 906/9, Komárno, deti rodičov, matka: JUDr. Ing. P. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. A. XX, zastúpená: Mgr. René Nguyen, advokát, so sídlom Moyzesova 471, Partizánske, otec: Q. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, Q., zastúpený: JUDr. Lucia Sukopová, advokátka, so sídlom Františkánska 5, Trnava a Mgr. Elena Szabóová, advokátka, so sídlom Hlavné námestie 7, Nové Zámky, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 27P/77/2017 - 779 zo dňa 22. mája 2019, v spojení s opravným uznesením č.k. 27P/77/2017-788 zo dňa 7. júna 2019, taktó

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku II. a IV. m e n í tak, že otec je povinný platiť výživné na maloletú M. vo výške 175 eur mesačne od 02.05.2017 do 31.08.2018 a od 01.09.2018 vo výške 200 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci, vopred k rukám matky. Zaostalé zročné výživné za obdobie od 02.05.2017 do 29.02.2020 vo výške 2.579 eur sa otcovi povoľuje splácať v mesačných splátkach po 100 eur splatných spolu s bežným výživným od právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

II. Otec je povinný platiť na tvorbu úspor maloletej M. 100 eur mesačne od 02.05.2017 do budúca, ktoré je otec povinný zaplatiť vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu na účet, ktorý je povinná zriadiť matka maloletej v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s vinkuláciou do plnoletosti maloletej M.. Zročné výživné na tvorbu úspor 3.397 eur za obdobie od 02.05.2017 do 29.02.2020 je otec povinný zaplatiť na účet zriadený matkou maloletej v dvoch splátkach splatných po 6. a 12. mesiacoch od zriadenia tohto účtu a oznámenia čísla účtu matkou.

III. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku III. a IV. m e n í tak, že otec je povinný platiť výživné na maloletú A. vo výške 150 eur mesačne od 02.05.2017 do 31.08.2017 a od 01.09.2017 vo výške 175 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci, vopred k rukám matky. Zaostalé zročné výživné za obdobie od 02.05.2017 do 29.02.2020 vo výške 2.030 eur sa otcovi povoľuje splácať v mesačných splátkach po 100 eur splatných spolu s bežným výživným od právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

IV. Otec je povinný platiť na tvorbu úspor maloletej A. 100 eur mesačne, od 02.05.2017 do budúca, ktoré je otec povinný zaplatiť vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu na účet, ktorý je povinná zriadiť matka maloletej v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s vinkuláciou do plnoletosti maloletej A.. Zročné výživné na tvorbu úspor 3.397 eur za obdobie od 02.05.2017 do 29.02.2020 je otec povinný zaplatiť na účet zriadený matkou maloletej v dvoch splátkach splatných po 6. a 12. mesiacoch od zriadenia tohto účtu a oznámenia čísla účtu matkou.

V. Súd ukladá matke povinnosť zriadiť maloletej M. a maloletej A. osobitné účty (pre každú dcéru zvlášť) na príjem časti výživného na tvorbu úspor v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku a oznámiť písomne ich čísla otcovi v lehote najneskôr do 7 dní od ich zriadenia. Na nakladanie s prostriedkami na osobitnom účte maloletej je potrebný súhlas súdu.

VI. V ostatnej časti sa rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

VII. Konanie o návrhu otca na zrušenie neodkladného opatrenia s a z a s t a v u j e.

VIII. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že matka bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Výrokom II. a III. otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletých detí, na maloletú M. 275 eur mesačne od 02.05.2017 do 31.08.2018 a od 01.09.2018 vo výške 300 eur mesačne, na maloletú A. vo výške 250 eur mesačne od 02.05.2017 do 31.08.2017 a od 01.09.2017 275 eur mesačne, splatné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Výrokom IV. otca zaviazal na zaplatenie nedoplatku na zročnom výživnom od 02.05.2017 do 31.05.2019 na maloletú M. vo výške 5.891,13 eura a na maloletú A. vo výške 5.566,94 eura v mesačných splátkach po 165 eur na každé dieťa spolu s bežným výživným počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Výrokom V. súd upravil styk otca s maloletými dcérami každú stredu od 15.00 hod. do 16.00 hod. v psychologickej ambulancii Mgr. R. F. v prítomnosti psychologičky s tým, že v prípade, ak sa styk nebude môcť realizovať z dôvodov nie na strane otca, je matka povinná po dohovore s psychológom nahradiť otcovi styk s maloletými deťmi v termíne do 7 dní od odpadnutia prekážky v rozsahu zmareného styku. Matke súd uložil povinnosť maloleté deti na styk s otcom riadne a včas pripraviť, v stanovenú hodinu odovzdať v ambulancii psychológa otcovi a po ukončení styku na rovnakom mieste od otca prevziať. Výrokom VI. súd čiastočne zrušil zákaz priblíženia sa otca k matke maloletých detí a k maloletým deťom na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, a to v mieste a v čase realizácie súdom upraveného styku otca s maloletými deťmi tak, ako je uvedené v odseku V. výroku rozsudku; čím sa v danom rozsahu mení uznesenie Okresného súdu Komárno č.k. 10C/27/2017-58 zo dňa 05.05.2017 a uznesenie Okresného súdu Komárno č.k. 14C/27/2017-59 zo dňa 11.05.2017, v časti nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým bol otcovi uložený zákaz priblíženia sa k matke a k maloletým deťom. Výrokom VII. súd vo zvyšku návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol (v spojení s opravným uznesením). Výrokom VIII. uložil rodičom výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu a absolvovať 20 konzultácií s psychológom v intervaloch podľa jeho určenia na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi ohľadom výchovy a starostlivosti o maloleté deti, zlepšenia vzájomného rešpektovania sa v roli rodiča maloletých detí a usmernenia rodičov ohľadom ich spoločnej zodpovednosti za výchovu a vývin maloletých detí. Výrokom IX. súd čiastočne zrušil zákaz priblíženia sa otca k matke maloletých detí na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, a to v mieste a v čase realizácie súdom nariadeného výchovného opatrenia tak, ako je uvedené v odseku VIII. výroku rozsudku; čím sa v danom rozsahu mení uznesenie Okresného súdu Komárno č.k. 14C/27/2017-59 zo dňa 11.05.2017, v časti nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým bol otcovi uložený zákaz priblíženia sa k matke. Výrokom X. matku zaviazal na zaplatenie náhrady trov konania štátu 394,32 eura do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom XI. a XII. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania a žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania o zrušenie neodkladného opatrenia.

2. Súd rozsudok po právnej stránke odôvodnil aplikáciou § 36 ods. 1, § 37 ods. 2 písm. d), § 25 ods. 1 a 2, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, Zákona o rodine (ďalej len ZoR), § 334 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Vecne rozsudok odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní súd zveril obe maloleté deti do osobnej starostlivosti matky s tým, že ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Súd sa stotožnil s názorom znalkyne a vyjadrením svedkyne Mgr. F., že je v záujme maloletých detí, aby boli zverené matke, pretože za súčasného stavu nie je v ich záujme akékoľvek iné rozhodnutie v zmysle návrhov otca, ktorý sa spočiatku

domáhal zverenia oboch detí do svojej osobnej starostlivosti, resp. ich rozdelenie a zverenie do svojej starostlivosti už len mladšej A. alebo zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti. Zo znaleckého posudku znalkyne PhDr. Eleny Fusekovej mal súd preukázané, že rodičia žili 15 rokov vo výrazne konfliktnom partnerskom vzťahu, vzájomne si verbálne i fyzicky ubližovali a to v prítomnosti detí, pričom výchova oboch rodičov bola diametrálne rozdielna. Matka deťom stanovovala mantinely a otec mal veľmi benevolentnú výchovu. Matka tento vzťah ukončila odsťahovaním sa s deťmi bez súhlasu otca (26.04.2017), i keď sa pokúšala pred odchodom z domácnosti s otcom dohodnúť. Následne sa otec veľmi ťažko vyrovnával s odchodom detí, čo sa prejavovalo výrazne v jeho SMS správach matke, cez ktoré ventiloval svoju frustráciu, boli plné vulgarizmov a vyhrážok. Na rozdiel od otca, matka krátko po odchode zo spoločnej domácnosti začala spolupracovať so psychológom, aby uľahčila deťom spracovanie novej situácie. S psychológom deti spolupracujú do súčasnosti, pričom Mgr. F. potvrdila, že po jej poučení matka deti prestala zaťažovať vzájomným konfliktom s ich otcom. Matka aktuálnu situáciu zvláda bez výraznejšej psychickej destabilizácie a je pre dcéry prirodzeným identifikačným vzorom v súčasnosti, a bude ním i v období ich dospievania a aj neskôr z hľadiska formovania ich ženskej identity. Zároveň súd rešpektuje aj stanovisko maloletej M. (11 ročnej), ktorá nielen na pojednávaní, ale i pri pohovore u kolízneho opatrovníka a počas konzultácií u psychologičky uviedla, že sa s otcom nechce stretávať, hanbí sa za jeho správanie, nemá ho rada. Napriek jej žiadosti na ňu pred školou vykrikuje doposiaľ, dokonca sa začala z tohto dôvodu maskovať. Otec jej denne píše aj 50 SMS správ i keď ho požiadala, aby jej nepísal a neskôr si ho sama zablokovala v telefóne. Otec nerešpektuje prania dieťaťa, pretože sa s nimi nevie vysporiadať, čím sám svojim konaním spôsobil zmenu jej postoja od lásky, ktorú mu prejavovala po odchode z domácnosti až po jej súčasné odmietanie otca. Súd zveril do osobnej starostlivosti matky aj maloletú A., ktorá má po celý čas k otcovi veľmi dobrý vzťah, má ho rada a nebojí sa ho, čo nebolo nikým počas konania spochybnené. Zároveň však má rada i matku. Súd nepochybuje, že maloletá má otca rada, ale zároveň by chcela žiť v pôvodnej rodine s matkou a otcom, ako sa vyjadrila u znalkyne. Psychiatrička i psychologička dieťaťa neodporučili jej výsluch na súde, pre možnosť zhoršenia jej zdravotného stavu, preto súd od tohto dôkazu upustil a rozhodol na základe vykonaného dokazovania. Vzhľadom na správanie otca je maloletá A. destabilizovaná a to z dôvodu jeho neustáleho naliehania, nakoľko 2x denne pri škole na ňu pokrikuje, informuje ju o priebehu konania, neustále jej sľubuje, že už pôjde k nemu. Otec jej tiež povedal, že matka zomrie, čo spôsobilo jej veľký strach zo smrti a obavy o matku a opätovne sa nepriaznivo odrazilo aj na jej aktuálnom duševnom stave. Navyše matka pre pretrvávajúce somatické problémy dieťaťa na odporúčenie jej psychologičky, musela vyhľadať aj pomoc psychiatra, ktorý nasadil dieťaťu i medikamentóznú liečbu. Otec s týmto postupom nesúhlasí a nabádal dcéru, aby predpísané lieky neužívala. Pred posledným pojednávaním otec na ňu vyvíjal nátlak, aby napísala list, že nechce bývať s matkou ale s ním v Q.. Toto nevhodné nátlakové správanie otca k deťom súd považuje za preukázané výpoveďou matky, maloletej M., svedkyne Mgr. F. i jej priebežnými správami, ktoré obsahujú vyjadrenia detí, správami školy, pohovorom detí u opatrovníka. Toto správanie otca v znaleckom posudku konštatovala aj znalkyňa PhDr. Halašová PhD., i keď bol pohovor s deťmi vykonaný 27.08.2018, teda počas prázdnin, kedy za nimi otec nemohol tak často chodiť ako od septembra 2018. Už vtedy ale znalkyňa konštatovala, že jeho vplyv na deti v neprospech matky je výrazný, pričom nezistila, že by matkou zámerne ovplyvňovala a manipulovala deti proti otcovi. Otec je vo vzťahu k deťom nekritický, nakoľko napriek dvojročnému odkladu školskej dochádzky A. trvá na to, aby navštevovala náročnú súkromnú jazykovú školu, pričom už od útleho veku mala zdravotné problémy a v súčasnosti jej bola diagnostikovaná dyslexia a bude integrovaná s asistentom.

3. Otec tiež spolupracuje s psychologičkou od konca roku 2017 do súčasnosti a podľa jej správ robí pokroky. Jeho správanie sa od odsťahovania matky napriek tvrdeným pokrokom výrazne nezmenilo, okrem toho, že už nekontaktuje matku, ale len deti. Je nesporné, že po vydaní zákazu priblíženia sa k deťom a ich matke, otec síce rešpektuje rozhodnutie súdu a dodržiava vzdialenosť od detí, ale 2x denne počas školského roka kontaktuje deti osobne a to pred a po vyučovaní. Pričom na ne vykrikuje bez ohľadu na okolie, prítomnosť iných detí, rodičov a zamestnancov školy, ruší deti pri vyučovaní. Maloletá A. je z jeho denných návštev nesústredená na vyučovaní, plačlivá. Nakoľko otec nerešpektuje napomenutia a usmernenia zo strany vedenia školy, bol mu zakázaný prístup do areálu školy.

4. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k rovnakým záverom ako kolízny opatrovník, teda že je potrebné, aby sa otec i naďalej podrobil psychoterapii, pretože jeho správanie k dcéram nie je obvyklé. Otec sa k nim správa majetnícky, vtieravo, dominantne, bez ohľadu na ich pocity a potreby. Jeho prioritou je dosiahnutie toho, čo sám chce a to aj na úkor detí. Otec nezvláda svoje rodičovské kompetencie, svoje emócie, nevie sa k deťoch správať tak, aby im svojim správaním neubližoval a tým

ich pomaly, ale isto nestrácal. Dôsledkom jeho správania je súčasné odmietanie otca staršou dcérou a ak otec bude vo svojom správaní pokračovať i naďalej, hrozí, že sa rovnako zmení i vzťah mladšej dcéry k otcovi. Otec, aby dosiahol svoj cieľ a to zverenie minimálne A. do svojej starostlivosti nehovorí pravdu. Popiera, že predával byt, v ktorom chce bývať s deťmi, pričom v odvolaní v konaní vedenom na Okresnom súde Komárno č.k. 14C/27/2017 uviedol, že k predaju bytu pristúpil, keď stratil nádej, že sa všetko vyrieši a mohli by žiť ako rodina (z uznesenia KS Nitra odôvodnenie bod 6 čl. 124). Tvrdí, že sama A. chce napísať list súdu, on ju nežiadal, čo je v rozpore s vyjadrením M. a správou psychologičky a tiež vyjadrením matky. Tvrdí, že na M. nevykrikuje, pretože rešpektuje jej pranie, čo však popiera sama M.. V neposlednom rade M. potvrdila, že bola u liečiteľky a táto z nej vyhánala diabla na pranie otca a rovnako sa vyjadrila aj v minulosti u psychologičky a to v čase, keď sa ešte chcela vrátiť k otcovi. Pričom otec toto tvrdenie opätovne pred súdom popiera. Rovnako popiera pred súdom, že povedal A., že mama zakrátko zomrie, pričom sama A. túto informáciu povedala psychologičke a u opatrovníka, pretože bola rozrušená. Otec síce tvrdí, že matku a deti neprenasleduje, avšak pripustil, že kontaktuje dcéru jej priateľa, jeho bývalú manželku, susedov v mieste aktuálneho bydliska matky a zbiera o nej informácie. Je zrejmé, že za súčasného stavu nie sú rodičia schopní komunikovať ohľadne detí, a teda ani prijímať akékoľvek rozhodnutie bez zásahu súdu. Súd, aby predišiel ďalším sporom rodičov určil, že ich bude zastupovať len matka a aj spravovať ich majetok.

5. Z vyjadrení rodičov na pojednávaní, z predkladaných listinných dôkazov o vzájomnej komunikácii rodičov, z ich písomných podaní na súd, z vyjadrenia referátu poradensko-psychologických služieb a najmä zo znaleckého posudku PhDr. Halašovej PhD. vyplýva, že je potrebné, aby rodičia absolvovali rodičovskú terapiu a poradenstvo s cieľmi prijať svoj diel zodpovednosti za rozpad partnerského vzťahu, uznať, že druhý rodič má rovnakú zodpovednosť za výchovu a starostlivosť o spoločné deti, uznať, že druhý rodič je ich deťom dobrým rodičom a robí, čo je v jeho silách, obnoviť vzájomnú komunikáciu na konštruktívnych základoch v záujme maloletých, nevypovedať rodičovský vzťah, snažiť sa pochopiť druhého rodiča, nerobiť si ilúzie a neposudzovať druhého rodiča výlučne podľa vlastných ideálov a princípov. Nezneužívať svoje aktuálne postavenie a netrumpfovať nad druhým rodičom. Zo znaleckého posudku, ako aj z priebehu celého konania vyplynulo, že rodičia nevedia spolu konštruktívne komunikovať, a to ani v záujme ich spoločných detí. Rodičia sa navzájom nerešpektujú v roli rodiča, pričom si nedostatočne uvedomujú, že za výchovu a vývin maloletých detí sú zodpovední obaja. Súd dospel k záveru, že je potrebné, aby rodičom bolo uložené výchovné opatrenie v zmysle § 37 ods. 2 písm. d) ZoR a síce vo forme odborného psychologického poradenstva, nakoľko je to potrebné v záujme maloletých detí. Vzhľadom k tomu, že v konaní bolo preukázané, že vzájomná komunikácia rodičov nie je vhodná, za účelom zlepšenia tejto komunikácie medzi rodičmi ohľadom výchovy a starostlivosti o maloleté deti, za účelom zlepšenia ich vzájomného rešpektovania sa v roli rodiča a usmernenia rodičov ohľadom ich spoločnej zodpovednosti za výchovu a vývin detí, súd nariadil rodičom výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu. Odborné psychologické poradenstvo bude rodičom poskytnuté v rozsahu 20 konzultácií počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku, a to na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, pričom intervaly poradenstva určí psychológ podľa potreby a vývoja. Súd nelimitoval trvanie poradenstva údajom v mesiacoch, keďže pre výsledky je dôležitý skutočný počet jednotlivých sedení, a preto ho určil počtom konzultácií, pričom počet 20 konzultácií považuje za primeraný vzhľadom na problémy, ktoré je potrebné vyriešiť. Nakoľko sa rodičia nezhodli vopred na konkrétnom psychológovi, súd určil, že odborné poradenstvo sa bude realizovať na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, ktorý v rámci odbornej činnosti v oblasti psychologického a iného odborného poradenstva poskytuje individuálne a párové poradenstvo v oblasti osobných, partnerských, manželských, výchovných a rodinných problémov; individuálne a párové poradenstvo rodičom v procese rozvodu; pre deti v rozvode rodičov; ako aj poradenskú a psychologickú pomoc dieťaťu pri úprave styku s rodičom po rozvode. Teda je kompetentným orgánom na realizáciu výchovného opatrenia.

6. Súd vzhľadom na negatívny postoj maloletej M., ktorá v súčasnosti otca úplne odmieta, a na destabilizovaný stav maloletej A., ktorá síce má otca rada, ale jeho neustále usmerňovanie 2x denne nepriaznivo pôsobí na jej psychiku, a tiež vzhľadom na odporúčenie psychologičky, ktorá kontinuálne s deťmi skoro 2 roky pracuje, súd upravil styk otca s oboma deťmi súčasne na jednu hodinu týždenne v prítomnosti psychologičky, ktorej obe deti dôverujú. Pokiaľ by súd upravil styk u detí samostatne, tak ako žiadal otec, malo by to nepriaznivý vplyv na ich vzájomný súrodenecký vzťah detí a mohlo by dôjsť k ich odcudzeniu. Zároveň, ak sa bude realizovať styk otca s oboma deťmi súčasne môže to byť prospešné aj

na obnovenie vzťahu otca so staršou dcérou. Pričom je len na otcovi, aby skorigoval svoje správanie k deťom a obmedzil návštevy pri škole. V súčasnosti sa nedá odhadnúť, ako dlho bude trvať rodičovská terapia, či a kedy bude otec schopný zmeniť svoje vyššie popisované nevhodné správanie k deťom, preto súd upravil styk na hodinu týždenne. Pokiaľ dôjde k pozitívnej zmene, teda že správanie otca nebude už mať negatívny dopad na deti, je možné či už dohodou rodičov alebo rozhodnutím súdu zmeniť úpravy styku.

7. Uznesením Okresného súdu Komárno č. k. 10C/27/2017-58 zo dňa 05.05.2017 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bol otcovi uložený zákaz približovať sa k maloletým deťom na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Toto uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/290/2017-135 zo dňa 28.07.2017 a nadobudlo právoplatnosť dňa 23.08.2017. Ďalej bolo uznesením Okresného súdu Komárno č. k. 14C/27/2017-59 zo dňa 11.5.2017 nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bol otcovi uložený zákaz približovať sa k matke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, ktoré uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 12Co/55/2017-129 zo dňa 15.08.2017 a nadobudlo právoplatnosť dňa 13.09.2017. Otec opakovane podal návrh na úplné zrušenie zákazu priblíženia sa k maloletým deťom, pretože bolo preukázané, že dôvody na jeho nariadenie nikdy neexistovali a ide o masívny zásah do jeho rodičovských práv. Súd upravil styk otca s maloletými deťmi a zároveň nariadil výchovné opatrenie rodičom, preto v nevyhnutnom rozsahu zrušil zákaz priblíženia otca k maloletým deťom a k matke v mieste a čase realizácie súdom upraveného styku a nariadeného výchovného opatrenia. Dôvodom pre ktorý súd čiastočne zrušil nariadené neodkladné opatrenia je, že tvoria objektívnu prekážku brániacu realizácii styku otca s deťmi, kedy by sa priblížil nielen k deťom, ale aj k matke na vzdialenosť menšiu ako je 10 metrov a zároveň by nebolo možné realizovať konzultácie v rámci výchovného opatrenia. V opačnom prípade môžu byť podané trestné oznámenia na otca tak, ako už v minulosti matka podala, za marenie výkonu úradného rozhodnutia. Súd zamietol vo zvyšku návrh otca na úplné zrušenie neodkladného opatrenia zákazu priblíženia sa k maloletým deťom, nakoľko naďalej nepominuli všetky dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Tak, ako súd zdôvodnil vyššie správanie otca k maloletým deťom nie je obvyklé. Otec sa k nim správa majetnícky, vtieravo a dominantne. Neberie ohľad na ich pocity a potreby, nevie sa k nim správať tak, aby im svojim správaním neublížoval. Jeho prioritou je dosiahnutie toho, čo sám chce a to aj na úkor detí. Svojim správaním ubližuje obom deťom, M. otca úplne odmieta, A. je po stretnutiach s otcom 2x denne pri škole tak destabilizovaná, že sa nesústreďuje na vyučovanie, má somatické problémy a dokonca je z tohto dôvodu už aj v starostlivosti psychiatra. Za súčasného psychického stavu detí a nezmeneného správania otca nie je možné zrušiť zákaz priblíženia otca k deťom vo zvyšku, nakoľko to nie je v záujme maloletých detí. Je vysoký predpoklad, že otec by deti zahrňoval ešte viac svojou pozornosťou a prejavmi lásky, čím by sa zhoršovalo ich psychické zdravie.

8. Pri určovaní výživného súd zohľadnil skutočnosť, že obaja rodičia nemajú inú vyživovaciu povinnosť. Otec od mája 2017 do apríla 2019 vrátane zaplatil výživné 50 eur na každé z detí. Súd vychádzal z priemerného čistého mesačného príjmu matky do decembra 2017 vo výške 362,24 eura a od 1/2018 do 2/2019 vo výške 407,35 eura. Následne bola matka do 05.05.2019 dobrovoľne nezamestnaná a od 06.05.2019 je konateľkou s.r.o. s hrubým mesačným príjmom 520 eur. Keďže je zároveň aj spoločníčkou spoločnosti, po dosiahnutí zisku bude mať nárok i na príslušný podiel zo zisku, avšak nie je zrejmé v súčasnosti jeho výška. Matka si vyživovaciu povinnosť k deťom po celé obdobie plnila a zároveň sa o deti i osobne starala. Súd však v prvom rade prihliada na možnosti a schopnosti povinného rodiča. Otec je živnostník a prevádzkuje piváreň. Súd dospel k záveru, že svoj reálny príjem nepreukázal, pričom za rok 2018 ešte nepodal daňové priznanie. K uvedenému záveru súd dospel z dôvodu, že príjem otca zo živnosti v roku 2016 bol 79.718,18 eura, podľa daňového priznania mal čistý mesačný príjem len 327,75 eura a za rok 2017 mal príjem 97.376,04 eura a čistý mesačný príjem mal len 326,05 eura. Podľa vyjadrenia otca aj za rok 2018 nepredpokladá výraznú zmenu svojho príjmu. Z otcom deklarovaného príjmu viac ako dva roky okolo 327 eur nie je možné, aby uhradil ani svoje základné bežné výdavky (bývanie, strava, drogeria, lieky, cigarety...). Otcovi by po zaplatení výdavkov spojených s bývaním 185,73 eura a výživným 100 eur zostala suma okolo 40 eur mesačne na všetky jeho ostatné výdavky, pričom je v možnostiach otca 2x denne cestovať za deťmi 140 km z Q. do P. a pri desiatich návštevách týždenne je to 1400 km, mesačne 5600 km. Výdavky otca spojené s cestou za deťmi 2x denne súd považuje za nedôvodné. Otec deti nemusí navštevovať denne, najmä ak to nie je v ich záujme, ale ide len o vlastné rozhodnutie otca. Navyše otec uviedol (a matka nesporeovala), že dáva deťom i pravidelne darčeky, sladkosti a pri návštevách, prípadne cez SMS, im sľuboval výlety a dovolenky. Súd nepovažuje za preukázané jeho tvrdenie, že mu cesty za deťmi platí jeho matka, ktorá by zároveň platila i školné 700 eur mesačne na súkromnej škole a všetky ostatné výdavky spojené s deťmi a samozrejme by

musela hradit' aj zvyšné otcove výdavky. Ak by bol príjem otca taký, ako sám tvrdí, nedával by dobrý vzor deťom do budúcnosti, nakoľko je podľa jeho vlastného tvrdenia vo veku 45 rokov a dlhoročnej vlastnej podnikateľskej činnosti v podstate plne odkázaný na podporu svojej 75 ročnej matky, ktorá by hradila i výdavky vnúčať. Otec okrem vlastného bytu je i spoluvlastníkom pozemku pod polyfunkčným bytom vo vlastníctve jeho matky, na ktorom vybudoval nadstavbu, teda investoval do nehnuteľnosti, ktorej nie je vlastníkom, čo súd vyhodnotil ako vzdanie sa majetkového prospechu. A rovnako vyhodnotil i to, že má vo svojej prevádzke výherné automaty, pričom príjem z prenájmu z nich je platený firme jeho matky. Svoje tvrdenie, že mu matka z peňazí jeho spoločnosti počas ich spolužitia vybrala sumu 20.000 eur žiadnym spôsobom nepreukázal a matka toto tvrdenie poprela. Otec uviedol, že počas spolužitia rodičov hradil výdavky výlučne sám mesačne okolo 3.000 eur mesačne, na ktoré mu matka neprispievala. Prípadne, ak niečo zaplatila, žiadala od otca vrátiť peniaze. Otec tiež uviedol, že nemá problém prenajať si byt v P. a tiež presunúť do tohto mesta svoje podnikateľské aktivity, aby mohol byť viac s deťmi, čo by opätovne nemohol urobiť, ak by nemal finančné prostriedky. Pred odchodom detí zo spoločnej domácnosti platil školné 1.000 eur mesačne a v súčasnosti, ak by mu boli deti zverené do osobnej starostlivosti, by platil len čisté školné 700 eur mesačne, nakoľko predbežne vybavil ich prijatie do súkromnej školy. Otec žiadal od matky len minimálne výživné. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že je v možnostiach otca platiť výživné na maloleté deti tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Pričom na maloletú A. súd určil výživné od podania návrhu na súd do jej nástupu do školy sumou 250 eur mesačne a od jej nástupu na prvý stupeň základnej školy súd zvýšil výživné na sumu 275 eur mesačne a v rovnakej výške určil výživné aj na maloletú M. počas obdobia, keď bola žiačkou prvého stupňa a od jej nástupu na druhý stupeň základnej školy súd zvýšil výživné na 300 eur mesačne.

9. Pri určení nedoplatku na zročnom výživnom za čas od 02.05.2017 do 31.05.2019 súd zohľadnil, že otec na každé dieťa zaplatil mesačne sumu 50 eur výživné do 30.04.2019, za máj 2019 nezaplatil. Nedoplatok výživného na maloletú M. súd určil vo výške 5.891,13 eura. Pomernú časť za 5/2017 vo výške 216,13 eura ($275 \text{ eur} \div 31 \text{ dní} \times 30 \text{ dní} - 50 \text{ eur}$) a nezaplatené výživné po 225 eur za 15 mesiacov a 250 eur za 8 mesiacov a za máj 2019 sumu 300 eur. Na maloletú A. súd určil nedoplatok vo výške 5.566,94 eur. Pomerná časť za 5/2017 vo výške 191,94 eura ($250 \text{ eur} \div 31 \text{ dní} \times 30 \text{ dní} - 50 \text{ eur}$) a nezaplatené výživné po 200 eur za 3 mesiace a po 225 eur za 20 mesiacov a za máj 2019 sumu 275 eur. Nedoplatok na výživnom na každé z detí súd povolil otcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 165 eur spolu s bežným výživným počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

10. Okresný súd Trnava ustanovil PhDr. Martu Halašovou, PhD., znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí za znalca v tomto konaní za účelom vypracovania znaleckého posudku. Okresný súd Trnava uznesením č.k. 27P/77/2017-426 zo dňa 28.09.2018 priznal znalkyni znalečné vo výške 788,64 eura, ktoré bolo znalcovi vyplatené tak, že polovica znalečného vo výške 394,32 eura bola vyplatená z preddavku zloženého na účet tunajšieho súdu otcom a polovica vo výške 394,32 eura zo štátnych prostriedkov. Matka síce žiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov, toto však nemá vplyv na jej povinnosť nahradiť trovy štátu, len na jej povinnosť zaplatiť preddavok na znalecké dokazovanie. Nakoľko matka nezaplatila preddavok na znalecké dokazovanie a namiesto nej bola polovica priznaného znalečného vyplatená z rozpočtových prostriedkov súdu, súd zaviazal matku na zaplatenie trov konania štátu vo výške vyplateného znalečného.

11. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanoveniach § 53 a nasl. CMP. Súd zároveň súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku o náhrade trov konania o návrhu otca na zrušenie neodkladného opatrenia zákazu priblíženia sa k maloletým deťom tak, že žiadnemu účastníkovi nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko súd zrušil neodkladné opatrenie len čiastočne a vo zvyšku súd návrh otca zamietol.

12. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec prostredníctvom právnej zástupkyne. Odvolanie odôvodnil tým, že súd v odôvodnení rozsudku nerozlišuje, či ide o tvrdenia niektorého z rodičov, alebo o názor samotného súdu, a ak áno, z akých dôkazov považuje za preukázané tieto tvrdenia (impulz k opusteniu spoločnej domácnosti spočívajúci v démonovi a údajných tvrdeniach otca voči deťom, o plánovanej návšteve liečiteľa a prechode démona na deti, nezhoda rodičov

ohľadom výberu školy pre A., počet SMS otca voči matke po jej odsťahovaní za 40 dní 1200 SMS, nesúhlas otca s liečbou A., nerozprávanie sa M. s otcom od začiatku roka 2019, žiadosť otca voči A., aby napísala na súd list, ak nepríde na pojednávanie a pod). Súd konštatuje viacero trestných oznámení podaných matkou voči otcovi, z ktorých ale menovite uvádza, že zastavené bolo len konanie vo veci sexuálneho zneužívania - ČVS: ORP-1573/1-VYS-TT-2017, marenia výkonu úradného rozhodnutia ČVS: ORP-1899/ZA-TT-2017 a spisovou značkou neoznačené rozhodnutie vo veci spôsobenia psychického a fyzického utrpenia matke od marca 2012 do 26.04.2017. Objasnenie tejto skutočnosti je pritom dôležité pre posúdenie vzťahu matky detí k ich otcovi, jej motivácie, celkového postoja voči otcovi detí aj deťom samotným, pričom ide o stupňujúcu sa intenzitu obvinení matky, vrátane vyhrážania sa zabitím a prípravou úkladnej vraždy. Pokiaľ súd nemal k dispozícii rozhodnutia vo všetkých trestných veciach, napriek tomu, že na ne upozorňoval otec vo svojich písomných podaniach a žiadal o vykonanie dôkazu ohľadom všetkých trestných oznámení a spôsobe ich vybavenia, nemal súd v tejto otázke komplexný podklad pre rozhodnutie vo veci, v ktorej možno začať konanie aj bez návrhu a teda v ktorej nie je viazaný návrhmi účastníkov konania na vykonanie dokazovania.

13. Otec poukazuje na konštatovania znalkyne PhDr. Marty Halašovej v znaleckom posudku, ktoré smerujú k záveru, že znalkyňa zistila dobrý vzťah oboch detí k otcovi, ale v rozhodnutí súdu sa to neprejavilo. Otec konkretizuje časti znaleckého posudku, z ktorých vyplýva, že matka sama priznáva, že deťom vysvetľovala, že otec by sa mal dať liečiť, že nie je v poriadku, čo korešponduje aj s jej písomnými podaniami, v ktorých otca označuje za gamblera, psychicky chorú osobu, dokonca za psychicky chorých označuje viacerých členov jeho rodiny, čo je však podľa názoru otca výhradne diagnózou matky, v zjavnom a príkrom rozpore so závermi znaleckých posudkov (MUDr. Straka, PhDr. Halašová PhD, PhDr. Fuseková). Matka teda sama potvrdila, že deti presvedča o tom, že ich otec je psychicky chorý a mal by sa dať liečiť, a jediná prijateľná možnosť je, aby deti boli u nej. Toto plne korešponduje s nálezom znalkyne, že matka popiera svoje zavinenie na partnerskom konflikte (ktorý znalkyňa hodnotí ako obojstranný, nie jednostranný, vyvolaný otcom) a prenáša celú vinu na otca, prezentujúc sa ako obeť. Aj z posudzovania maloluletej M. je nepochybné, že matka otca označuje pred dieťaťom za psychicky chorého, dieťaťu vadí, že sa s otcom nestretáva, stretnutie s ním u znalkyne považuje za najväčšiu radosť, chce ísť do Q. teraz, alebo keď bude väčšia, ale vyslovuje obavu, že by ju otec nepustil za mamou, hoci postoj otca samo dieťa prezentuje tak, že by ju pustil a myšlienka o nepustení tak zrejme vychádza skôr z presvedčenia alebo postoja matky, nie samotného dieťaťa. V čase vyšetrenia A. u znalkyne otec s deťmi nekomunikoval, ani na vzdialenosť 10 metrov, napriek tomu bol stav A. deklarovaný ako smútok, plačlivosť, neistota, nesústredenosť a podobne, teda ide o tie isté prejavy, príznaky, ktoré súd dáva do súvislosti s vykrikovaním otca pred školou. Rovnako je v uznesení z trestného konania, na ktoré otec poukazoval na pojednávaní, zmieňovaná výpoveď A., že jej mama ubližovala z dôvodu, že dieťa plakalo za otcom, toto však súd ako neprímerané správanie sa matky voči dieťaťu nehodnotí, z dôvodu, ktorý sa z odôvodnenia rozhodnutia nedá dozvedieť. Otec poukázal na to, že súd sa pri rozhodovaní vo veci odporúčaniami súdnej znalkyne sa súd nielenže neriadil, ale sa s nimi ani nevysporiadal a nedal odpoveď na to, akými ďalšími dôkazmi s relevanciou znaleckého posudku mal zistenia a závery znalkyne za popreté, neaktuálne, eventuálne nepravdivé. Osobitne je to výrazné pri faktickom zákaze stretávania sa otca s deťmi, ktoré znalkyňa výslovne neodporúča, konštatujúc u detí dobrý vzťah k otcovi a problémy z odlúčenia (konflikt lojality u M., jej prežívanie kontaktu vyplývajúceho z kontaktovania na vzdialenosť väčšiu ako 10 metrov, u A. neurotizáciu a iné príznaky a prejavy, až po pocit vykorenenia z rodiny, narušenie rodinnej identity). Pritom, ako súd sám konštatuje, aktuálne je otec dieťaťa podľa súdneho znalca MUDr. Mária Straku duševne zdravý, netrpí žiadnou duševnou poruchou, čo je jedným z dvoch predpokladov na zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti, nie na faktický zákaz stretávania a vykorenenie otca zo života detí.

14. Podľa názoru otca súd nevyhodnotil ani znalecký posudok PhDr. Fusekovej, hlavne tie časti, ktoré otec cituje a v ktorých vyznieva matka v negatívnom svetle na rozdiel od otca. Súd sa podrobne zaoberá vyjadreniami psychologičky Mgr. F., ktoré sú (aj z času znaleckého skúmania) zásadne odlišné od záverov súdnej znalkyne a jej zistení, bez toho, aby hľadal a nachádzal príčinu týchto zásadných odlišností a bez toho, aby vyjadrenia psychologičky verifikoval, napr. dodatočným doplnením znaleckého dokazovania. Mgr. F. pritom neuviedla, aké konkrétne validné diagnostické metódy použila vo vzťahu k svojim zisteniam, uviedla len terapeutický pohovor (rozhovor), ktorý ale nie je diagnostickou metódou. Naopak, súdna znalkyňa uviedla zoznam a výsledky použitých validných a uznaných testov (Baum test, začarovaná rodina, kresba rodiny a iné), a preto sa javí ako nepochopiteľné, že súd preferuje názor psychológa vyjadrený v jeho správe nad objektívne závery znaleckého posudku. Otec trvá na tom,

že Mgr. F. sa pozná s matkou, tyká si s ňou a preto nepodáva objektívne správy vzťahu detí a otca a favorizuje matku.

15. Vo vzťahu k (ne)vypočutiu A. na pojednávaní sa súd, a to ani náznakom, súd sa nevysporiadal s podaním otca z 08.04.2019, z ktorého vyplýva, že mu A. sama oznámila, že chce ísť do Q., chce ísť aj na súd, ale mama ju nepustí a vybaví od psychologičky na to papier, a že mama sa na ňu za to hnevá, za to, že chce ísť k tatinkovi. Otec poukazuje na množstvo iných konaní (vrátane trestného) kedy bola maloletá A. vypočutá. Otec upozornil na to, že dôvod zabraňujúci pohovoru s dieťaťom na pojednávaní mohol byť v skutočnosti veľmi prozaický a to rozpor názoru samotného dieťaťa (ktoré trvale vyjadruje preferenciu k otcovi a k Q. ako svojmu domovu) s názorom samotnej matky, jej požiadavkami a predstavami. Za daných okolností nemožno tvrdiť, že názor detí nie je ovplyvnený názorom matky. Otec trvá na tom, aby bola maloletá A. v konaní vypočutá v súlade s Dohovorom o právach dieťaťa čl. 9. Podľa správy MUDr. G. z 27.03.2019 má A. adaptačnú poruchu, čo je v priamom rozpore s tvrdeniami Mgr. F., že dieťa je adaptované na nové prostredie, cíti sa v ňom dobre. Tento rozpor nebol v konaní odstránený, čo je ďalším dôvodom na doplnenie znaleckého dokazovania (PhDr. Halašová PhD). Ak súd tvrdí, že maloletá A. je destabilizovaná „z dôvodu otcovho neustáleho naliehania“, nemá tento záver súdu jednoznačný podklad vo vykonanom dokazovaní. Kým matka označuje A. dlhodobo (teda nielen po odchode od otca detí) ako dieťa problémové, resp. nevládnuteľné, škola hodnotí A. ako stabilizujúcu sa (práve v inkriminovanom období) s tým, že najväčšie problémy boli po jej nástupe do školy, teda nie „v dôsledku pokrikovania otca“, ako tvrdí súd. Pretože však súd nepovažoval za potrebné akceptovať zákonné právo A. na vyjadrenie sa pred súdom, ide doteraz o dve protichodné tvrdenia, pri absencii základného verifikačného dôkazu, vyjadrenia samotnej A.. A. pritom opakovane hovorila otcovi, babke z otcovej strany, že chce ísť do Q., hovorila, že chce ísť na súd, informovala otca v predstihu, že jej mama zakáže ísť na súd. Tvrdenie súdu o tom, že „jej otec povedal, že mama zomrie“ je založené iba na tvrdeniach matky, a súvislosť medzi akýmkoľvek tvrdením otca o smrti matky poprela vo svojom výsluchu (o procesnom poučení o trestnoprávných následkoch krivej výpovede) aj samotná svedkyňa Mgr. F.. Preto žiaden strach zo smrti matky implikovaný dieťaťu otcom preukázaný nebol, a teda nemôže byť preukázaný ani „nepriaznivý odraz na jej aktuálnom duševnom stave“.

16. Psychologička, pedopsychologička, bývalá súdna znalkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že nepovažuje za vhodné úplné vylúčenie jedného z rodičov zo starostlivosti, avšak súrodenecký vzťah považuje za nadradený rodičovskému. Práve toto nadradenie súrodeneckého vzťahu nad práva rodič-dieťa nemá oporu ani v právnej úprave (ak už pominieme odbornú literatúru), keďže právo dieťaťa na výchovu oboch rodičov a udržiavanie vzťahu k nim deklaruje tak dieťaťu, ako aj rodičovi Dohovor o právach dieťaťa v čl. 9.

17. Súd zo správy o prešetroaní pomerov uvádza len zistenia kolízneho opatrovníka v rodinnom dome priateľa matky, hoci opatrovník prešetroval pomery aj u otca detí. V nadväznosti na to potom súd nevyhodnocuje, u ktorého z rodičov sú po stránke materiálnej (priestorovej, vybavenia, lokality, možností pre voľnočasové aktivity a pod.) lepšie podmienky. Takéto jednostranné vyhodnotenie je neúplné a nedáva podklad pre výrok rozhodnutia. Súd potom ani nevyhodnotil, že bývanie matky s deťmi u jej priateľa je závislé, a to plne, na existencii či neexistencii vzťahu matky a jej priateľa, resp. vzťahu matky s jej rodičmi. Otec, naopak, vie zabezpečiť pre obe deti bývanie v byte, kam sa po narodení vrátila s nimi matka z pôrodnice, v byte, ktorý obe deti deklarovali ako svoj domov, a nie je vo veci bývania odkázaný na rozhodnutie tretej osoby. Súd z dôvodov, ktoré otcovi nie sú známe, nehodnotí v odôvodnení rozhodnutia ani ponuku otca, aby deti mohli bývať v byte v Q. trvale a striedali by sa pri nich rodičia, či už v rámci striedavej výchovy, alebo v rámci víkendového stretávania.

18. Ak súd konštatuje, že aj 50 správ denne - bez podkladu v akomkoľvek zisťovaní, na základe zjavne expresívneho vyjadrenia dieťaťa, otec poukazuje na to, že ani dieťa, ktoré je v dennom kontakte s rodičom a rovnako ani rodiča, ktorý je a smie byť v riadnom, t.j. osobnom a bezprostrednom kontakte s dieťaťom, nikto, a už vôbec nie na úrovni zákona, nelimituje tým, koľko slov s dieťaťom môže prehovoriť, koľko SMS mu napísať. Súd potom vyhodnocuje, že zo strany otca ide o pozornosť neprimeranú, nehodnotí však jeho konanie v tej súvislosti, že od narodenia detí to bol práve on, kto zastával materskú úlohu, kto sa o deti staral, chodil s nimi do škôlky, kŕmil ich, uspával ich, staral sa o ich hygienu, v rámci voľnočasových aktivít s nimi trávil dovolenky aj bez prítomnosti matky, a preto náhle a drastické prerušenie kontaktu s deťmi (v dôsledku protiprávneho konania matky) pociťuje ako úkorné a snažil sa s deťmi komunikovať za daných okolností jediným spôsobom, ktorý bol možný a dovolený.

19. To, že otec mal používať na adresu matky vulgarizmy, je zmienené aj v znaleckých posudkoch PhDr. Fusekovej a PhDr. Halašovej PhD, obe však hodnotia komunikáciu rodičov ako obojstranne nevyhovujúcu. Je logické, že matka predložila len SMS od otca, a nie svoje vlastné, hoci aj tieto boli vulgárne až nenávisťné. Preto nie je možné posudzovať len reakciu, bez poznania akcie, ktorá reakciu vyvolala, čím ale otec neospravedľuje možnú nenáležitosť použitého výraziva, namieta však, že slovník odpovede sa z tohto hľadiska dá plne porovnať so slovníkom matkinho podnetu. Preto bez poznania oboch prejavov nie je možné vyvodzovať závery, zvlášť nie vtedy, ak súd ďalej vyjadruje, že na komunikáciu rodičov neprihliada a samotný dôkaz je z hľadiska svojho pôvodu a zabezpečenia dôkazom nezákonným.

20. Kým majetkové a príjmové pomery otca hodnotil súd podrobne aj na základe predložených dôkazov, aj z dôkazov zabezpečených súdom, pri hodnotení majetkových a príjmových pomerov matky sa uspokojil s jej vyhlásením o príjme priateľa matky do 500 eur mesačne. Na jednej strane súd vytýka otcovi, že z podnikania má príjem cca 330 eur a takýto nízky príjem je u rodiča prejavom nezodpovednosti a nezrelosti, a poskytuje deťom zlý vzor, na druhej strane príjem druhá matky vo výške do 500 eur, čo môže byť rovnako tiež 330 eur, takéto dešpektívne hodnotenie súdom postráda (okrem toho, že je nepreukázané). Obdobne, príjem otca považuje (pri jeho vzdelaní) za prinízky, príjem matky 520 eur brutto, čo je netto príjem 476,69 eura, považuje za plne primeraný vzdelaniu a spoločenskému postaveniu matky, dve vysoké školy, postavenie advokáta, a to napriek tomu, že takto určený príjem je v rozpore so zákonnými ustanoveniami Zákonníka práce o minimálnych mzdových nárokoch. Pracovnému zaradeniu matky (advokát) zodpovedá minimálne hrubá mzda 832, resp. 936 eur mesačne. Hoci súd mal za zistené, že matka nadobudla obchodný podiel v obchodnej spoločnosti, tvrdí, že je nemajetná, a súd nepotreboval preukazovať, za akú hodnotu nadobudla obchodný podiel, či má úspory a podobne (matka sama deklarovala v minulosti, že mala úspory z predaja svojho bytu). Pri výdavkoch na deti, ako ich súd rekapituluje nedáva vysvetlenie, aké výdavky detí má súd preukázané a oprávnené, v akej mesačnej výške na ktoré dieťa a akou čiastkou okrem osobnej starostlivosti sa má na výžive detí podieľať matka finančným príspevkom. Pri súdom určenom výživnom a čo i len minimálnej miere vyživovacej povinnosti matky (28,08 eura) je potom mesačné plnenie rodičov voči A. 303,08 eur a voči M. 328,08 eura, čo je takmer na úrovni príjmu otca ako povinného rodiča.

21. Potrebnú mieru opatrnosti mal súd zachovať už aj preto, lebo matka detí produkovala viaceré jednoznačné a nespochybniteľné tvrdenia - napr. o psychickom ochorení otca (vyvrátené znaleckým posudkom), o týraní svojej osoby (trestné konanie zastavené, skutok sa nestal), marení úradného rozhodnutia (rovnako zastavené v prípravnom konaní), o podliehaní otca sekte (vyvrátené čestným vyhlásením príslušnej osoby, psychiatrickým posudkom MUDr. Straku, PhDr. Halašovej PhD), dokonca sexuálnom zneužití dieťaťa, a to napriek tomu, že podľa výpovede M. musela mať vedomosť o tom, že oznamovaný skutok sa nikdy nestal. Napriek tomu, že matka opakovane otca krivo obviňuje (naposledy dokonca z prípravy jej úkladnej vraždy) a nepravdivosť jej obvinení, nie verbálnych, ale písomných, adresovaných orgánom činným v trestnom konaní, kvalifikovane podaných vzhľadom na jej odbornosť a podporených jej výpoveďami, je mnohonásobne preukázaná, súd sa z dôvodov otcovi neznámych stotožňuje práve s tvrdeniami matky, a z dôvodov, o ktorých sa otec z odôvodnenia rozhodnutia nedozvie, nemá potrebu hodnotiť nepravdivé tvrdenia zo strany matky (nielen v trestných konaniach, ale aj v aktuálnom konaní).

22. Pretože nie je naplnená hypotéza § 28 ods. 3 ZoR rozhodnutie súdu o zastupovaní detí a spravovaní ich majetku je v hrubom rozpore s platnou právnou úpravou, a aj so základnými právami detí a ich otca. Rozhodnutím súdu sú aktuálne otcovi upreté všetky práva, ktoré mu ako zákonnému zástupcovi maloletých detí patria, nebude mať právo ani sa informovať u lekára na zdravotný stav detí. Súd, s odôvodnením predchádzania ďalším sporom zveruje všetky práva oboch zákonných zástupcov matke, aj keď to bola práve ona, ktorá protiprávne rozhodovala pri nehode rodičov o zásadných otázkach (bydlisko, školské zariadenie, voľba lekára).

23. Úprava styku tak, ako ju schválil súd, hodina týždenne s obomi deťmi v prítomnosti tretej osoby, je výrazným obmedzením detí v možnosti vrátiť sa, čo i len na krátky čas, domov. Do prostredia, v ktorom vyrastali, do známeho bytu, na obľúbené miesta... domov. Je nemožné si čo i len predstaviť, že by sa to dalo stihnúť za navrhovanú hodinu týždenne, navyiac v prítomnosti tretej osoby.

24. Súd sa k nezrušeniu zákazu priblíženia otca k maloletým deťom vyjadruje neprimerane stručne vzhľadom k zásadnému významu takéhoto opatrenia. Súd mal za osvedčené, že spôsob komunikácie, ktorý je upravený rozhodnutím súdu, na vzdialenosť 10 metrov, evidentne neprináša dobré výsledky, a ubližuje predovšetkým deťom. Otec má tiež na výber len z dvoch zlých možností a to, že nebude prejavovať záujem o deti a tým vyhovie prianiam matky mať ich pre seba, izolovať ich od otca (aj bez toho, aby kvôli tomu bolo nutné otcovi detí privodiť väzobné stíhanie, o čo sa matka detí vytrvale usiluje) a tým aj v deťoch zanechať presvedčenie, že mu ako otcovi na nich nezáleží a nemá ich rád, alebo za deťmi ísť, ale môcť s nimi komunikovať spôsobom, ktorý je nielen verejný, ako opak súkromného, ale ktorý najviac ubližuje práve deťom. Napriek tomu, že toto opatrenie sa nielen že neosvedčilo, ale výslovne sa preukázalo ako zlé, veľmi vzdialené od „najlepšieho záujmu dieťaťa“ ako nosnej idey všetkých opatrovníckych konaní, súd ho naďalej fixuje, namiesto, aby ho na základe pozorovaní jeho radu negatívnych dôsledkov zrušil. Ak súd tvrdí, že dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia nepominuli, otec pripomína že dôvody, o ktoré súd opieral nariadenie neodkladného opatrenia zanikli, SMS správy matke otca z roku 2012 nemôžu predstavovať aktuálne hroziace nebezpečenstvo, tvrdené gamblerstvo otca a duševná porucha otca boli vylúčené lekárskou správou psychiatricky, ako aj znaleckým posudkom znalca MUDr. Straku, začaté trestné stíhanie vo veci sexuálneho zneužívania detí bolo zastavené.

25. Súd prvej inštancie rozhodnutím vo veci samej neprimerane zasiahol do práv otca a nevykonal potrebný test proporcionality. Súd prvej inštancie vo veci samej nerozhodol v súlade s doterajšou rozhodovacou praxou súdov, poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 2866/17, sp. zn. I. ÚS 3296/17, II. ÚS 4247/18, III. ÚS 2298/15, IV. ÚS 3900/14, sp.zn. I. ÚS 1079/17, I. ÚS 561/2014.

26. Z vyššie uvedených dôvodov otec navrhol, aby odvolací súd zrušil neodkladné opatrenie - zákaz priblíženia sa otca k maloletým deťom M. a A. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, nariadené uznesením Okresného súdu Komárno sp.zn. 19C/27/2017-58 .zo dňa 05.05.2017v celom rozsahu.,

27. Ďalej otec navrhol, aby odvolací súd zmenil výrok I. o zverení detí do osobnej starostlivosti matky s tým, že matka bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok tak, že maloletú M. zverí do osobnej starostlivosti matky, maloletú A. do osobnej starostlivosti otca s tým, že právo zastupovať obe deti a spravovať ich majetok majú obaja rodičia, zmenil výrok II. a III. o výške výživného po doplnení dokazovania a určil výživné zodpovedajúce tak oprávneným potrebám maloletých detí, ako aj možnostiam otca, zrušil výrok č. IV. rozsudku o povinnosti otca zaplatiť nedoplatok na výživnom na maloletú M. vo výške 5.891,13 eura a maloletú A. vo výške 5.566,94 eura, v splátkach po 165 eur na každé dieťa spolu s bežným výživným, zmenil výrok V. rozsudku o úprave stretávania sa otca s maloletými tak, že o úprave stretávania sa s deťmi rozhodne súd v závislosti od rozhodnutia o zverení detí tak, aby bolo plne rešpektované právo rodiča, ktorému deti neboli zverené, na plnohodnotnú starostlivosť o deti v čo najvyššej miere, rešpektujúc rovnosť oboch rodičov, zrušil výrok VI. a VII. rozsudku a zrušil výrok o zamietnutí návrhu otca na zrušenie neodkladných opatrení a neodkladné opatrenia sám zrušil.

28. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca a rovnako aj kolízny opatrovník navrhli rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

29. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP, § 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), postupom tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

30. Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie podmienok na zverenie maloletých detí, ich zastupovanie, úpravu styku, čiastočného zrušenia zákazu priblíženia sa otca k matke a maloletým

deťom, uloženie výchovného opatrenia rodičom a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právne závery vo veci, keď uplatnený nárok správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) odkazuje na správne písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, okrem povinnosti platiť výživné spôsobom určeným súdom prvej inštancie a nemôže preto vyhovieť požiadavke odvolateľa.

31. Predmetom odvolacieho prieskumu je posúdenie otázky zverenia maloletých detí a ich zastupovania, otázky výšky výživného, otázky úpravy styku, čiastočného zrušenia zákazu priblíženia sa otca k maloletým deťom, keď otec maloletých detí vo svojom odvolaní namietá výroky rozsudku súdu prvej inštancie, ktorými boli upravené tieto sporné práva a povinnosti rodičov, nesúhlasí so zverením oboch detí do osobnej starostlivosti matky, nesúhlasí s tým, aby ich len ona zastupovala a spravovala ich majetok, nesúhlasí so spôsobom úpravy styku, navrhuje úplne zrušiť neodkladné opatrenie, ktorým mu bol uložený zákaz približovania sa k maloletým deťom na vzdialenosť 10 m.

32. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

33. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obaja rodičia sú spôsobilí vychovávať maloleté deti, aktuálne má však podľa záverov znaleckého dokazovania znalkyňou PhDr. Martou Halašovou matka lepšie predpoklady a podmienky na zabezpečenie osobnej starostlivosti o maloleté deti, podľa znalkyne striedavá osobná starostlivosť aktuálne nie je v záujme detí. Odvolateľ namietal závery znaleckého posudku, ako aj skutočnosť, že súd nevykonal ďalšie ním navrhnuté dôkazy, hlavne výsluchom maloletej A..

34. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

35. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

36. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP) ukladá účastníkom povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 25 CMP), pričom v mimosporovom konaní je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci (§ 36 CMP). O tom, ktoré z označených dôkazov budú vykonané, rozhoduje vždy súd (§ 185 ods. 1 CSP). To znamená, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov preto nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi konania odňatie možnosti konať pred súdom a zakladajúcou tým prípustnosť dovolania (viď napr. rozhodnutie NS SR uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 37/1993 a pod R 125/1999). Odňatie možnosti konať pred súdom s následkom prípustnosti dovolania nezakladá bez ďalšieho ani prípadná skutočnosť, že by bolo možné mať výhrady voči dôvodom, pre ktoré súd navrhnuté dôkazy nevykonal (uznesenie NS SR z 18.04.2012, sp. zn. 6Cdo 51/2012). Súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi účastníkov a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi odňatie možnosti konať pred súdom, pretože je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Toto oprávnenie súdu sa neviaže na návrhy účastníka konania (uznesenie NS SR zo 14.09.2011, sp. zn. 6Cdo 153/2011, ale aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 350/08 z 30.09.2010).

37. V prejednáwanej veci súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie smerujúce k ustáleniu osoby rodiča, ktorému by mali byť deti zverené do osobnej starostlivosti. Uznesením 27P/77/2017-258 zo

dňa 13.02.2018 súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí i dospelých PhDr. Martou Halašovou. Znalkyňa dňa 20.09.2018 (č.l. 386) doručila súdu znalecký posudok, z ktorého záverov vyplýva, že aktuálne sa javí byť v záujme maloletých detí ich dočasné ponechanie v osobnej starostlivosti matky a to z dôvodu, že okrem toho, že aktuálnu situáciu zvláda bez výraznejšej psychickej destabilizácie, je pre svoje dcéry prirodzeným identifikačným vzorom v súčasnosti, v období ich dospievania aj neskôr z hľadiska formovania ich ženskej identity. Znalkyňa aktuálne vylúčila zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, aj keď pripustila, že v prípade zharmonizovania životných postojov a znormalizovania ich vzťahov, by bolo takéto riešenie pre maloleté deti optimálne. Harmonizácia vzťahov rodičov vyžaduje ale ich náročnú sebareflexiu a pokojné vyrovnávanie sa s vlastnými omylmi a chybami v partnerskom spolužití. Znalkyňa zároveň uviedla, že zákaz styku detí s otcom nie je v ich záujme a maloletá A. otca vysoko favorizuje, otec má k svojim deťom vysoko pozitívny, úprimný až odovzdaný vzťah. Znalkyňa v časti iných dôležitých zistení v bode 7 záverov znaleckého posudku konštatuje, že otvorene antagonistické nastavenie rodičov komplikuje optimálnu formu starostlivosti o deti (striedavú osobnú starostlivosť). Množstvo verbálne agresívnych sms zo stany otca adresovaných matke nemožno negovať jednoduchým konštatovaním, že to tak nemyslel a bol pod tlakom. To, že matkou boli podané trestné oznámenia nedáva v súčasnosti nádej na výchovnú harmóniu, ktorá je pre obidve maloleté deti (po zažitých radikálnych zmenách) prepotrebná. Znalkyňa doporučila nariadiť znalecké psychiatrické vyšetrenie otca pre objektivizáciu podozrení matky z gemblerstva a stávkovania otca, čo otec popiera a s vysporiadaním sa s aktuálnym rozvojom diagnostikovanej adaptačnej poruchy. V prípade posúdenia osobnosti otca v zmysle bez znakov psychopatológie, znalkyňa doporučuje striedavú starostlivosť po tom, ako s preukázateľne pozitívnym výsledkom rodičia absolvujú kurz rodičovskej terapie a poradenstva s cieľmi, ktoré znalkyňa bližšie v závere posudku špecifikovala (č.l. 419). Súdom ustanovený znalec MUDr. Mário Straka, z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria doručil súdu 07.01.2019 znalecký posudok č. 1/2019 (č.l. 529) so záverom, že otec maloletých detí je duševne zdravý a nevyskytujú sa u neho žiadne patologické ani chorobné črty.

38. Rozhodnutie o zverení dieťaťa do výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov zohľadňuje množstvo faktorov jednak na strane rodičov, jednak na strane dieťaťa. Vo veciach starostlivosti o maloleté deti sú súdy povinné prihliadať predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa. Zásadne na rozhodnutie o zverení majú vplyv viaceré okolnosti, predovšetkým ale ide o osobnosť rodiča, vzťah rodiča k dieťaťu, vzťah dieťaťa ku každému rodičovi, rešpekt k právu dieťaťa stykať sa s druhým rodičom, charakter, morálka a štruktúra mravných noriem rodičov, ako aj všetky ostatné dôležité okolnosti ovplyvňujúce základné právo dieťaťa na to, aby vyrastalo v harmonickom prostredí. Vo všeobecnosti možno skonštatovať, že ideálnym stavom je, keď dieťa môže vyrastať v starostlivosti oboch rodičov - otca i matky. Zároveň je však potrebné uviesť, že základným právom dieťaťa je právo na pokojné a harmonické rodinné prostredie a je povinnosťou rodičov mu takéto prostredie zabezpečiť. V prípade, že medzi rodičmi dieťaťa dochádza k dlhodobým nezhodám, prípadne obaja, alebo jeden z nich sa správa neprimerane a ich spolužitie nevytvára vhodné prostredie pre zdravý rast dieťaťa, je dôvodné, ak sa dieťa zverí do osobnej starostlivosti len jedného z nich a upraví sa rodičovské práva a povinnosti. Súd prvej inštancie na základe podrobne vykonaného dokazovania, ktorého súčasťou bolo aj znalecké dokazovanie, dospel k vecne správne záveru, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd, že v prejednávanej veci sú za súčasného (aktuálneho) stavu splnené zákonné podmienky pre zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti matky. Otec v odvolaní vyjadruje obavu, že sa neprihliadlo na jeho pozitívne vlastnosti, jeho starostlivosť o maloleté deti do času odchodu matky s deťmi zo spoločnej domácnosti a je znevýhodnený oproti matke, ktorá sa rovnako dopustila rôznych nesprávnych konaní. Obava otca ale nie je opodstatnená, súdna znalkyňa PhDr. Marta Halašová v znaleckom posudku poukazuje rovnako na pozitívne ako aj negatívne vlastnosti otca a aj matky, neuprednostňuje žiadneho z rodičov a logicky vysvetľuje dôvody, pre ktoré je matka momentálne vhodnejšou osobou pre zverenie detí do osobnej starostlivosti. Aj zo znaleckého posudku PhDr. Eleny Fusekovej vypracovaného v trestnom konaní (č.l. 190) sú vyhodnotené obidve osobnosti otca ako i matky z hľadiska pozitívneho ako aj negatívneho a obidva posudky si neodporujú, ale vzájomne sa dopĺňajú s prihliadnutím na rozdielne uložené úlohy znalcom. Odvolací súd považuje zhodne so súdom prvej inštancie za rozhodujúce kritériá, pre ktoré boli deti zverené do starostlivosti matky, závery vyplývajúce zo znaleckého posudku PhDr. Marty Halašovej a preto zverenie detí do osobnej starostlivosti matky súdom prvej inštancie bolo v súlade s vykonaným dokazovaním. Napokon otec sa počas konania k tomuto znaleckému posudku dňa 11.10.2018 (č.l. 432) vyjadril, v plnom rozsahu ho akceptoval, stotožnil sa aj so záverom, že spolu s matkou detí musí absolvovať psychologické poradenstvo v rodičovskej oblasti. Vzhľadom na to, že

znaleckým posudkom sa preukázalo, že vzťah detí k otcovi je pozitívny, je v najlepšom záujme maloletých detí urobiť všetky opatrenia vedúce k tomu, aby boli deti napokon zverené do striedavej starostlivosti, okrem iného konštatoval otec v uvedenom vyjadrení.

39. Pre dôkaznú situáciu, ktorú súd prvej inštancie vyhodnocoval, bola dôležitou skutočnosť, že otec maloletých detí má uznesením Okresného súdu Komárno zo dňa 05.05.2017 č.k. 10C/27/2017 - 58 (č.l. 46), potvrdeným uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 7Co/290/2017 - 135 (č.l. 114) zákaz približovať sa k maloletým deťom na základe jeho absolútne nevhodného správania spočívajúcom v zasielaní nielen veľkého množstva sms správ, v ktorých sa matke maloletých detí vyhrážal smrťou, hrubo a vulgárne jej nadával, nevhodné správy posielal aj maloletým deťom a súd považoval za osvedčené, že správanie otca vykazuje také znaky, ktoré možno považovať za neprimerané a nevhodné najmä z hľadiska psychického, ktoré vzbudzujú dôvodnú obavu o riadny vývoj maloletých detí. V odôvodnení tohto uznesenia odvolací súd následne nevhodné a neprimerané správy uvádza a hodnotí (č.l. 117). Otec má uznesením Okresného súdu Komárno zo dňa 11.05.2017 (č.l. 43) potvrdeným odvolacím súdom dňa 15.08.2017 (č.l. 123) zakázané približovať sa aj k matke maloletých detí na vzdialenosť 10m rovnako pre nevhodnosť správania sa voči matke. Z obsahu neodkladného opatrenia obsahujúceho zákaz priblížiť sa otca k deťom na vzdialenosť 10m zo dňa 05.05.2017 č. k. 10C/27/2017 - 58 (potvrdenom odvolacím súdom č.k. 7Co/290/2017 - 135 dňa 28.07.2017) vyplýva, že bolo vydané podľa 337 ods. 1, 2 a 3 CSP, t.j. pred začatím konania vo veci samej a súd otca poučil, že môže podať návrh na úpravu styku s maloletými deťmi. V prípade splnenia zákonných podmienok podľa § 336 ods. 1 CSP mohol súd pred začatím konania nariadiť neodkladné opatrenie bez toho, aby súčasne navrhovateľovi uložil podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Išlo o prípad, keď samotné neodkladné opatrenie postačovalo na poskytnutie plnohodnotnej súdnej ochrany maloletým deťom (a matke) a na zabezpečenie trvalej úpravy pomerov medzi stranami, čím rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia konzumovalo rozhodnutie vo veci samej. Aj pri neodkladnom opatrení bez prepojenia na konanie vo veci samej môže súd v zmysle § 330 ods. 1 CSP určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas. Pokiaľ súd nerozhodne o časovom obmedzení neodkladného opatrenia, ktoré konzumuje vec samu, nie je trvanie jeho právnych účinkov limitované. Pri nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania, ktorým súd navrhovateľovi (v tomto prípade matke) neuložil žalobnú povinnosť, ale súčasne osobitným výrokom poučil protistranu (v tomto prípade otca) o tom, že môže podať proti navrhovateľovi samostatnú žalobu vo veci samej, pričom následkom úspešne podanej žaloby by bolo zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 337 ods. 3 CSP. V danej veci je nepochybné, že sa vedie konanie vo veci samej okrem iného aj o zverenie detí do starostlivosti a o úpravu styku na návrhy oboch rodičov, t.j. aj otca a toto konanie bezprostredne súvisí s právnymi účinkami neodkladného opatrenia.

40. Počas trvania účinkov neodkladného opatrenia sa môže strana domáhať jeho zrušenia pre odpadnutie dôvodov, ktoré pôvodne viedli k jeho nariadeniu (§ 334 CSP). Takýto návrh podal počas konania otec a súd prvej inštancie o návrhu (ale aj bez návrhu ako to vyplýva z § 337 ods. 3 CSP) rozhodol o čiastočnom zrušení neodkladného opatrenia v rozsahu úpravy styku otca s maloletými deťmi vo výroku VI. Súd prvej inštancie vyhovel návrhu otca na úpravu styku otca s maloletým deťmi v rozsahu 1 hodiny týždenne za prítomnosti psychologičky, t.j. v tomto rozsahu bol otec v konaní úspešný, preto aj v tomto rozsahu bolo zrušené neodkladné opatrenie zakazujúce otcovi sa k maloletým deťom priblížiť na vzdialenosť 10 m (v súlade s § 337 ods. 3 CSP). Otec tento výrok súdu prvej inštancie napadol odvolaním, odvolací súd sa preto námietkami otca vysporiada v tomto rozsudku. Pokiaľ otec podal počas odvolacieho konania opäť návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, táto sporná otázka je predmetom odvolacieho konania, nebolo právoplatne rozhodnuté o predchádzajúcom návrhu otca na zrušenie neodkladného opatrenia, preto odvolací súd uzavrel, že ide o neodstrániteľnú prekážku už začatého konania (o zrušení neodkladného opatrenia) a konanie o návrhu otca na zrušenie neodkladného opatrenia podanom počas odvolacieho konania zastavil.

41. Neodkladné opatrenie o zákaze priblížiť sa otca k deťom (ako aj k matke) na vzdialenosť menšiu ako 10 m bude trvať do doby, kým otec nepreukáže, že sa zmenili predpoklady, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Otec v odvolaní napadol výrok VI. a výrok VII. s argumentáciou, že takýto stav zasahuje do základných práv maloletých detí na rovnakú starostlivosť oboch rodičov a do práva otca realizovať stretnutia s vlastnými deťmi, otec je už skoro 3 roky obmedzovaný v komunikácii s deťmi vzdialenosťou 10 m, ktorá absolútne vylučuje akýkoľvek bezprostredný dôverný kontakt a pretrvávaním takéhoto stavu hrozí nenapraviteľné odcudzenie dieťaťa a rodiča a závery súdu sú v priamom rozpore so závermi znaleckého dokazovania. Je síce pravdou, že otec a napokon aj deti sú obmedzované v

komunikácii s prihliadnutím na nemožnosť otca sa k deťom priblížiť na vzdialenosť 10 m, ale rozhodnutie súdu vo výroku VII., ktorým bol návrh otca na zrušenie neodkladných opatrení zamietnutý, nie je v žiadnom rozpore so závermi znaleckého dokazovania (s ktorými sa otec počas konania stotožnil, č.l. 432), pretože ako bolo vyššie uvedené, pre iný záver, ako zverenie detí do starostlivosti matky bolo nevyhnutné absolvovať rodičmi detí kurz rodičovskej terapie a poradenstva s cieľmi, ktoré znalkyňa bližšie v závere posudku špecifikovala a to s pozitívnym výsledkom, t.j. nestačí, aby sa rodičia takéhoto kurzu zúčastnili, ale aby v kurze dosiahli aj pozitívny výsledok. Otec vo svojom odvolaní nešpecifikuje, aké konkrétne kroky podnikol k tomu, aby sa celej vzniknutej situácii prispôbil, domáhal sa začatia kurzu rodičovskej terapie (s ktorou vo vyjadrení k znaleckému posudku súhlasil, č.l. 432), začal na sebe pracovať, prípadne zmenil svoje nevhodné správanie. Za takýchto okolností súdu iné neostáva, len konštatovať, že nepominuli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Možno súhlasiť s názorom otca, že pretrváváním takéhoto stavu hrozí nenapraviteľné odcudzenie dieťaťa a rodiča, ale zároveň je potrebné dodať, že tomu tak bude hlavne na základe absentujúcej sebareflexie otca maloletých detí čo napokon vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku uvedených v bode 3. (v časti otec) a bodu 5. Z odôvodnení uznesení, ktorým bol otcovi uložený zákaz približovať sa k maloletým deťom vyplýva, že v čase nariadenia neodkladného opatrenia otec svojimi sms správami neprimerane obťažoval deti až takým spôsobom, že to mohlo narušiť ich zdravý psychický vývoj. Otec napokon svoje konanie oľutoval, ale na druhej strane jedno nevhodné správanie nahradil druhým, vykrikovaním na deti zo vzdialenosti 10 m, čo má evidentne rovnako nepriaznivý vplyv na zdravý psychický vývin maloletých detí. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku opísal nevhodné správanie sa otca (vykrikovanie otca na deti pred školou 2x denne, požiadavka otca na maloletú Lujzu, aby napísala na súd list), charakterizoval ho ako neobvyklé, ktoré je majetnicke, vtieravé, dominantné s prioritou dosiahnutia vlastného cieľa na úkor zdravého psychického vývinu vlastných detí (čo tiež vyplynulo z vyjadrenia kolízneho opatrovníka a zo znaleckého dokazovania). Otec neupustil od svojho konania a neprestal na deti vykrikovať ani potom, ako mu bolo riaditeľom školy zakázané vstupovať do školy (č.l. 755), otec sa presunul pred školu a vykrikuje na deti pred školou, keď prichádzajú, resp. odchádzajú zo školy. Otec v odvolaní spochybňuje závery súdu o nevhodnosti svojho správania a kladie otázku, ako inak sa má kontaktovať s deťmi. Otec by si mal uvedomiť (ak myslí vážne, že má svoje deti nadovšetko rád a chce pre nich to najlepšie), že za tak dlhé obdobie obmedzenia kontaktu s deťmi je nevyhnutné vzťah s deťmi budovať nanovo za jasne dohodnutých pravidiel ako komunikovať, čo má byť obsahom komunikácie a prispôbiť sa vzniknutej situácii už bez hľadania príčin a vinníka za takúto pre otca nepriaznivú situáciu. Od otca sa pritom očakáva úplne iný prístup a spolupráca s odborníkmi v oblasti harmonizácie vzťahov nielen medzi rodičmi navzájom, ale aj medzi otcom a maloletými deťmi. Otcov názor je mylný, ak sa domnieva, že zákaz priblíženia sa k deťom bude zrušený len preto, že za tri roky trvania nepriniesol žiadne výsledky a vzťahy medzi ním a deťmi sa neskonsolidovali. Výrok súdu prvej inštancie v bode VI. a VII. je preto správny.

42. Z uvedeného obmedzenia približovania sa otca k matke, ktorého zrušenia sa otec ani nedomáha, a rovnako z preukázanej skutočnosti, že rodičia nie sú schopní komunikovať o deťoch a prijímať rozhodnutia o deťoch (napríklad o poskytovaní zdravotnej starostlivosti), vyplýva aj správnosť záverov súdu prvej inštancie vo výroku I., že v súčasnosti je len matka oprávnená zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok. Takýto výrok bude dočasne znamenať predchádzanie ďalším hroziacim nezhodám vyplývajúcim z absolútne rozdielneho názoru rodičov na výchovu detí.

43. Otec maloletých detí v odvolaní v podstate spochybňuje všetky závery či už znalcov, lekárov, psychológov, kolízneho opatrovníka, návrhy matky, alebo súdu, zo znaleckých posudkov vytrháva z kontextu všetky pozitívne informácie o svojej osobe a na ich základe sa domáha priaznivejšieho rozhodnutia v prospech seba, inak povedané vo všeobecnosti všetko neguje, ale na druhej strane počas konania napriek tomu, že je zastúpený právnu zástupkyňou, neprichádza so žiadnymi konštruktívnymi návrhmi a riešeniami, nenavrhuje žiadneho odborníka, kde by mohli rodičia absolvovať rodičovskú terapiu smerujúcu k schopnosti spolu komunikovať a dohodnúť sa a nenavrhuje žiadnu nestrannú a nezávislú osobu, ktorá by mohla v začiatkoch asistovať pri stretávaní sa otca s deťmi do doby, kým sa ich narušený vzťah (už počas skoro trojročnej doby) znormalizuje. Na pojednávaní 15.04.2019 (č.l. 707) bola vypočutá svedkyňa Mgr. R. F., psychologička s dvadsaťročnou praxou, ktorú deti od júla 2017 navštevujú. Táto svedkyňa podrobne opísala, ako často ju deti navštevujú, aké témy preberajú, uviedla, v akom psychickom stave boli deti v čase jej výsluchu, vypovedala o sms správach otca, ktoré deti dostávajú a rozrušujú ich, preto sa chcela rozprávať s otcom maloletých detí, kontaktovala ho a telefonicky si dohodli termín stretnutia. Pred termínom stretnutia svedkyňa právna zástupkyňa otca

oznámila, že otec na stretnutie nepríde. Svedkyňa viac otca nekontaktovala. Svedkyňa prejavila ochotu byť prítomná pri stretávaní sa otca s deťmi, takýto návrh v konaní podporil aj kolízny opatrovník pretože deti znalkyni dôverujú (vyjadrenie č.l. 523). Už v tomto podaní kolízny opatrovník uviedol, že námietky otca voči Mgr. R. F., že sa s matkou pozná sú ničím nepodložené domnienky otca. Aj podľa názoru odvolacieho súdu otec vo svojich podaniach nepoukazuje na žiadne relevantné argumenty, pre ktoré by psychologička nemala svoju prácu vykonávať profesionálne. Práve naopak, z jej výsluchu vyplýva, že ak sa deti o otcovi vyjadrovali pozitívne, tieto pozitívne informácie svedkyňa prezentovala aj pred súdom a opačne, ak sa o matke vyjadrovali negatívne, aj tieto informácie poskytla súdu (napr. A. si otca glorifikuje, je ten dobrý, mama je prísnejšia a tá horšia). Svedkyňa tiež uviedla, že nepovažuje za vhodné úplné vylúčenie jedného z rodičov zo starostlivosti a aj preto navrhla otcovi spoluprácu. Odvolací súd preto nevidí dôvod, pre ktorý by nemal byť upravený styk otca s maloletými deťmi tak, ako to uviedol súd prvej inštancie v bode V. rozsudku.

44. Otec v odvolaní namieta, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie všetkými rozhodnutiami, ktorými boli zastavené konania na základe podaných trestných oznámení matkou a nevykonal výsluch maloletej A.. Súd vykonal dokazovanie rozhodnutiami OR PZ v Trnave a v spise sa nachádzajú uznesenie OR PZ v Trnave o zastavení konania na základe podania matky vo veci podozrenia zneužívania maloletého dieťaťa zo dňa 03.07.2018 z dôvodu, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie (č.l. 373), uznesenie OR PZ v Trnave z 10.01.2018, ktorým bolo zastavené konanie o veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby na podnet matky, pretože skutok nebol trestným činom (č.l. 463) a uznesenie OR PZ v Trnave z 27.02.2018, ktorým bolo zastavené trestní stíhanie pre prečin marenia úradného rozhodnutia na podnet matky, pretože skutok nie je trestným činom (č.l. 512) a je nepochybné, že otec sa v uvedených prípadoch nedopustil takých konaní, ktoré by napĺňali znaky trestného činu v zmysle trestného zákona. Z uvedených uznesení vyplýva, že polícia sa podaniami matky zaoberala, vypočula v konaní otca, maloleté deti (v prípade prvého z uvedených konaní) a svedkov. Aj keď sa otec nedopustil konania takej intenzity, ktoré by bolo trestným činom, z obsahu výpovedí zachytených v uvedených uzneseniach mali rodičia maloletých detí (okrem množstva iných) absolútne rozdielne názory na otázku sprchovania detí otcom a ich umývanie otcom na intímnych miestach (ako to robiť a dokedy to robiť), že vždy bol ich vzťah komplikovaný, navzájom sa obviňovali, hádali, napádali, posielali si vulgárne sms správy, čo otec oľutoval a vysvetľoval, že to nemyslel vážne (uvedené vyplynulo aj z znaleckého posudku PhDr. Marty Halašovej) a v poslednom u vedených uznesení je konštatované, že počas konania bolo preukázané, že otec porušil zákaz priblíženia sa k maloletej dcére len raz, hoci sa s nimi kontaktuje pravidelne, čo ale neznamena, že neexistuje dôvod, pre ktorý by bol otec povinný znášať obmedzenia vyplývajúce mu z doterajších rozhodnutí. Práve naopak, z uvedených rozhodnutí je zrejmé, že konanie otca nie je bežné, normálne a primerané, ale z tohto rámca vybočuje. Napokon je nevyhnutné konštatovať, že súd prvej inštancie neporušil žiadne právo otca ani maloletej A., keď ju v konaní nevypočul. Ako bolo vyššie uvedené, povinnosťou súdu nie je vyhovieť všetkým návrhom účastníkov konania na vykonanie dokazovania a súd je oprávnený návrh na vykonanie dokazovania zamietnuť. Súd prvej inštancie tak urobil, v odôvodnení rozsudku sa vysporiadal so svojim postupom, keď uviedol, že tak urobil na základe doporučenia psychologičky a psychiatricky pre možnosť zhoršenia zdravotného stavu dieťaťa (bod 42 rozsudku). Je potrebné si v danej veci uvedomiť, že aj keby bola maloletá A. pred súdom vypočutá a aj keby povedala, že by bola rada zverená do starostlivosti otca, takémuto rozhodnutiu (pokiaľ súd hodnotí dôkazy každý jednotlivo a zároveň vo vzájomných súvislostiach), by bránili ostatné vykonané dôkazy, hlavne znalecký posudok PhDr. Marty Halašovej, vyjadrenie psychologičky Mgr. R. F. a napokon aj vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý v konaní chránil najlepší záujem maloletých detí. Aj keď psychologička neuviedla, z akého dôvodu je potrebné favorizovať súrodenecký vzťah pred rodičovským a doporučila aj preto obe maloleté deti momentálne zveriť do starostlivosti matky a nedeliť ich rodičom, uvedené je potrebné považovať za fakt vyplývajúci aj z rozhodovacej praxe súdov. Rozdelenie detí medzi rodičov je síce možné, ale len v ojedinelých prípadoch, ale prejednávanú vec za takýto prípad v súčasnosti nemožno považovať vzhľadom na závery vykonaného dokazovania (vrátane znaleckého) a na individuálne okolnosti prejednáwanej veci, medzi ktoré doposiaľ platí riadne odôvodnený zákaz priblížiť sa otca k maloletým deťom okrem doby úpravy styku. Aj keď si súd nevyžiadal všetky uznesenia, ktorými mali byť trestné konania na základe podnetov matky zastavené, otec mohol tieto uznesenia založiť do spisu, ale dôležitým bolo, aby otec poukázal na také relevantné informácie v uzneseniach uvádzané, ktoré by pre neho mohli priniesť priaznivejšie rozhodnutie, pretože z obsahu založených uznesení vyplýva len to, čo konštatovali znalkyne v znaleckých posudkoch. Odvolací súd sa oboznámil aj s obsahom podania, ktoré otec doručil počas odvolacieho konania 17.03.2020 obsahujúci rozhovor starej matky maloletých detí zo strany otca

s maloletou A., z ktorého vyplýva, že maloletá A. prejavila túžbu bývať s otcom. Ako bolo vyššie uvedené, ide len o jeden z dôkazov a pokiaľ súd hodnotí všetky dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a s prihliadnutím k ostatným, vyššie uvedeným dôkazom, nebolo možné dospieť k záveru o priaznivejšom rozhodnutí v prospech otca maloletých detí.

45. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5 ZoR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

46. Podľa § 75 ods. 1 ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

47. Z vyššie citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného dieťaťa, jednak na strane povinného v tomto prípade otca. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby dieťaťa pritom nezahŕňajú iba najzákladnejšie potreby, za ktoré sa považuje stravovanie, bývanie, obliekanie sa, ale aj širšie potreby, zdravotné, kultúrne, súvisiace s dochádzkou do školy, prípravou na budúce povolanie, s trávením voľného času, a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné nepravidelné výdavky, napríklad rôzne školské výlety, prípadne dovolenky a podobne a súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane povinného rodiča sa prihliada najmä na jeho schopnosti, faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, t. j. na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce.

48. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výške výživného správne vychádzal jednak z veku a odôvodnených potrieb maloletých detí, a jednak z možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov a vyhodnotenie dokazovania týkajúce sa určenia výšky výživného a vyčíslenia zročného výživného uviedol v bodoch 60. až 65. odôvodnenia rozsudku. Otec namietal neprimeranosť priznaného výživného a poukazoval na skutočnosť, že jeho momentálnym príjmom je suma približne 330 eur z podnikania.

49. Podľa názoru odvolacieho súdu z obsahu spisu vyplýva, že otec disponuje dostatočnými finančnými prostriedkami na to, aby platil výživné v stanovenej výške (deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov). Je pravdou, že z daňového priznania otca, ako živnostníka nevyplýva, že by mal mať vyšší mesačný príjem ako približne 330 eur, ale podľa názoru odvolacieho súdu relevantnými údajmi z daňových priznaní podnikateľských subjektov a ich príloh nie sú len zisk alebo strata, ktoré sú končným výsledkom hospodárenia. Minimálny kladný hospodársky výsledok totiž môže byť znižovaný rozhodnutím podnikateľa realizovať výdavky a investície (v súlade s platnými právnymi predpismi) v takom rozsahu, že to podstatným spôsobom zníži jeho daňový základ, takže daňové priznanie je skôr dôkazom o hospodárení daňového subjektu z ekonomického hľadiska. Otec sa na pojednávaní 22.05.2019 (č.l. 774) vyjadril, že vlastní trojizbový byt v Q., vlastní 1 nehnuteľnosť, v ktorej sa nachádza prevádzka rodiny otca (jeho matka, sestra), pričom otec s matkou prevádzkuje v nehnuteľnosti piváreň a ostatné priestory prenajímajú. Ide o firmu, ktorú vlastní matka otca (stará matka maloletých detí) a otcovi dáva peniaze rovnako ako jeho sestre. Otec už sumu, ktorú dostáva od svojej matky nešpecifikoval. Z vyjadrenia otca zachytenom v správe kolízneho opatrovníka z 14.11.2017 (č.l.105) vyplýva, že otec kolíznemu opatrovníkovi počas šetrenia sám uviedol, že matka detí chce od neho vysoké výživné, pretože je finančne veľmi dobre zabezpečený. Z výsluchu otca uvedenom v uznesení OR PZ o zastavení trestného stíhania zo dňa 10.01.2018 (č.l. 464) vyplýva, že otec sám vo výpovedi uviedol, že pokiaľ žili

spolu s maloletými deťmi a ich matkou, ich mesačná réžia bola od 3.000 do 5.000 eur a sám uvádza, že matka detí s ním začala žiť kvôli majetkom a peniazom, ktorými disponoval. Znalkyni v rozhovore otec okrem iného (č.l. 403) uviedol, že je vlastníkom domu aj vo R. a jeho matka tam má právo doživotného bývania. V takejto dôkaznej situácii bolo možné dospieť k záveru, že otec disponuje dostatočnými finančnými prostriedkami, aby deťom platil určené výživné.

50. Pri stanovení výšky výživného je nevyhnutné zohľadniť nielen životné okolnosti a pomery povinného rodiča, ktoré sú reálne (ale aj potencionálne) dané, ale je potrebné zohľadniť aj potreby maloletého dieťaťa. Matka maloletých detí pri vyčíslňovaní potrieb maloletých detí tvrdila, že maloleté deti majú bežné potreby, zvýšené potreby uviedla v súvislosti so zdravotnou starostlivosťou na maloletú A. približne 400 eur ročne (návšteva u špecialistov a okuliare) a na maloletú M. približne rovnakú sumu ročne (čefustný strojček a návštevy). Odvolaciemu súdu je z jeho rozhodovacej praxe známe, že náklady na bežné potreby detí, vo veku M. a A., kedy deti navštevujú základnú školu sa pohybujú v rozmedzí od 200 do 250 eur mesačne. Ide o sumu poskytovanú na bývanie, stravovanie, obliekanie, náklady spojené s návštevou školy a záujmových krúžkov navštevovaných v škole, ak je dieťa zdravé a nepotrebuje výdavky spojené s nepriaznivým zdravotným stavom. Matka preukázala zvýšené výdavky súvisiace so starostlivosťou o deti približne vo výške 35 eur mesačne spojené s ich zdravotným stavom, pričom tieto výdavky otec počas konania nepoprel. Ide o všeobecne známu skutočnosť, pretože je všeobecne známe, aké sú ceny bývania, stravovania a nákladov spojených s návštevou školy a v prípade, ak matka uvádza bežné potreby, tieto nie je potrebné ani osobitne preukazovať dôkazmi. V danej veci matka detí nepoukazovala na žiadne zvýšené výdavky dieťaťa v súvislosti s ďalšími potrebami dieťaťa (napríklad návšteva kultúrnych, športových, spoločenských podujatí, dovoleníek, resp. inej záujmovej finančne náročnejšej príprave, tvorbu úspor a pod.). Ak matka vynakladá na mladšiu maloletú A. bežné výživné 235 eur (200 + 35), z toho postačuje, ak sa na uvedenej sume podieľa otec sumou 150 eur do 31.08.2017 a sumou 175 eur od 01.09.2017, matka zvyšnou sumou 85 - 60 eur, je tu vytvorený priestor na to, aby otec platil časť výživného vo výške 100 eur na tvorbu úspor, ktoré dieťa neskôr využije na potreby vyžadujúce väčšie finančné prostriedky (vzdelanie, bývanie). Podobne ak matka vynakladá na staršiu maloletú M. bežné výživné 285 eur (250 + 35), z toho postačuje, ak sa na uvedenej sume podieľa otec sumou 175 eur do 31.08.2018 a sumou 200 eur od 01.09.2018, matka zvyšnou sumou a rovnako je možné časť výživného vo výške 100 eur poskytovať otcovi na tvorbu úspor maloletej M.. Z uvedeného dôvodu podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie rozhodol o neprimerane vysokom bežnom výživnom na maloleté deti, ktoré by mal otec platiť k rukám matky bez toho, aby matka preukázala zvýšené potreby maloletých detí a určitou sumou sa má podieľať na výžive a starostlivosti o deti aj matka, aj keď súd prihliadol na jej osobnú starostlivosť o deti.

51. Na výzvu súdu otec maloletých detí odvolaciemu súdu oznámil, že od rozhodnutia súdu prvej inštancie 22.05.2019 do konca februára 2020 zaplatil na výživnom k rukám matky 5.130 eur (9 mesiacov x 570 eur) a v máji 2019 zaplatil na obidve deti výživné 100 eur, pričom otec neuviedol, presne akú sumu výživného na ktorú z dcér mienil zaplatiť, preto odvolací súd ustálil, že na každú z dcér do konca 2/2020 otec zaplatil výživné vo výške 2.615 eur (5.230:2). Matka tvrdenia otca nepoprela, súd ich preto považoval za nesporné a pri vyčíslení dlžného výživného vychádzal z tvrdení otca.

52. Otcovi dieťaťa od podania návrhu do rozhodnutia odvolacieho súdu vznikol dlh na bežnom výživnom na maloletú M. v celkovej výške 2.579 eur, pri zohľadnení, že počas trvania sporu na súde prvej inštancie platil na maloletú M. výživné vo výške 50 eur mal otec podľa určenej výšky výživného doplatiť 2.579 eur (za 30 dní v máji 2017 119 eur, za 6/2017 - 8/2018 1.875 eur (15x125), za 9/2018 - 4/2019 1.200 eur (8x150), za 5/2019 - 2/2020 2.000 eur (10x200) - 2.615, zaplatená suma na dlžnom výživnom v období po rozhodnutí súdu prvej inštancie do 29.02.2020). Uvedenú sumu na dlžnom výživnom 2.579 eur bude otec splácať v mesačných splátkach po 100 eur. Odvolací súd znížil mesačnú splátku zaostalého výživného na maloletú M. z dôvodu, že otcovi uložil povinnosť zaplatiť dlžné výživné na tvorbu úspor v dvoch splátkach uvedených vo výroku rozsudku. Z dôvodov vyššie uvedených bolo v najlepšom záujme maloletej dcéry poskytovať jej časť výživného na tvorbu úspor, preto otec bude povinný tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku zaplatiť zaostalé výživné na tvorbu úspor na maloletú M. 3.397 eur (za 5/2017 97 eur a 3.300 za obdobie od 6/2017 do 2/2020 (33x100).

53. Otcovi dieťaťa od podania návrhu do rozhodnutia odvolacieho súdu vznikol dlh na bežnom výživnom na maloletú A. v celkovej výške 2.030 eur, pri zohľadnení, že počas trvania sporu na súde prvej inštancie platil na maloletú A. výživné vo výške 50 eur (za 30 dní v máji 2017 95 eur, za 6/2017 - 8/2017 300 eur

(3x100), za 9/2017 - 4/2019 2.500 eur (20x125), za 5/2019 - 2/2020 1.750 eur (10x175) - 2.615, zaplatená suma na dlžnom výživnom v období po rozhodnutí súdu prvej inštancie do 29.02.2020). Uvedenú sumu na dlžnom výživnom 2.030 eur bude otec splácať v splátkach po 100 eur mesačne. Odvolací súd znížil mesačnú splátku zaostalého výživného na maloletú A. z dôvodu, že otcovi uložil povinnosť zaplatiť dlžné výživné na tvorbu úspor v dvoch splátkach uvedených vo výroku rozsudku. Z dôvodov vyššie uvedených bolo v najlepšom záujme maloletej dcéry poskytovať jej časť výživného na tvorbu úspor, preto otec bude povinný tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku zaplatiť zaostalé výživné na tvorbu úspor na maloletú A. 3.397 eur (za 5/2017 97 eur a 3.300 za obdobie od 6/2017 do 2/2020 (33x100).

54. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s použitím § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v časti výrokov II., III. a IV. a v súlade s § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti ako vecne správy potvrdil.

55. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP.

56. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).